

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹ / ۵ / ۴

انجینر داؤد اٹک

آیا تاریخ علم دی؟

ټولو تاریخ پوهانو په گډه سره دا منلي ده چې تاریخ په تیره زمانه کې ټولنیزې پېښې، موضوعات، اتفاقات، جوړښتونه او د انسانانو کردار تر څیرني لاندې نيسي او کوښښ کوي چې د مؤثرو او مطمئنو سرچینو پر بنسټ ئې مور ته راوپېژني. خو د لغت او تعریف په هکله ئې اندونه بیل دي او په بیلو ژبو کې په بیل بیل ډول استعمالیږي. عربي ادبپوه (اصمعي) د تاریخ کلیمه عربي بولي او تائیدوي چې تاریخ د (الارخ) د کلیمې څخه اخیستل سویدی مگر (فرانتس روزنتال) المانی شرق پېژندونکی او تاریخ پوه وایي:

(امکان ددې ډېر سته چې تاریخ دي د اکدي ژبې د «ارخو» یا هم د عبري ژبې د «برخ» څخه اخیستل سوی وي چې دواړه د میاشت یا سپوږمۍ په معنا دي. روزنتال اضافه کوي چې «ارخو» د عربي ژبې د جنوبي یا حبشي حوزې په متنونو کې د قضاوت، حکم او په ځینو ځایو کې د کال «سنه» په مفهوم کارول سویدی).

تاریخ په اروپایي ژبو کې (History) د یوناني hístōr څخه اخیستل سویدی چې د تیرو پېښو او واقعیتونو د نقل یا د با ارزښته شیانو د لټون په معنا دی خو د یونان د تاریخ پلار (هرودتس یا هرودت) د تیر ژوند د مطالعي او څیړلو په مفهوم معنا کړیدی.

د تاریخ مفهوم په زات کې یو گونگ مفهوم دی چې په استعمال کې ئې ابهام پروت دی یعنې په یوه کلیمه یا نوم کې دوه مفومه (د تاریخ علم) او (د تاریخ موضوع) پراته دي. کله چې مور د تاریخ کلیمه پکار وړو باید پوه سو چې زموږ منظور د «تاریخ» څخه څه دی د تاریخ علم دی او که د تاریخ موضوع ده. ځکه چې دا دواړه د تاریخ بیلې برخې او جلا مفاهیم دي.

مایکل استنفورد امریکایي تاریخ پوه هم نوموړي دوه مفاهیمه سره جلا کړي او په هکله ئې داسې لیکي: (په پیل کې باید روښانه کړو چې تاریخ یو شی ندی بلکه څو شیانه دي. لومړی تاریخ هغه تاریخ دی چې د مختلفو پېښو څخه رامنځته ته کيږي یعنې د «تاریخ موضوع» ده. دوهم تاریخ هغه تصویر دی چې د پېښو څخه ئې پخپل ذهن کې جوړو یعنې د «تاریخ علم». مایکل اضافه کوي چې لومړی تاریخ د هغه عیني پېښو او موقعیتو ټولگه ده چې مور غواړو باور په وکړو چې په یوه معین مکان او زمان کې واقع سوي وي، د پېژندلو قابل وي او شتون ولري.

دوهم تاریخ عبارت دی د پېښو ذخیره کول، د هغوی یادول، بیا راپورته کول، په هغوی باندې ځان پوهول او بلاخره د هغوی تاتر زموږ د اوسني برخورد پر طرز باندې د اوسنیو پېښو او موقعیتو په هکله).
ډاکتر (مسعود صادقي) ایرانی استاد هم پدې هکله وایي چې: «په انگلستان، فرانسه، او المان کې د تاریخ اصطلاح دوی متفاوتي معناوي لري او توپیر ئې دادی چې د علم موضوع د علم سره فرق کوي. صادقي مخته ځي او وایي چې تاریخ د علم موضوع ده».

ډاکتر شریعتي ایرانی هم د صادقي په شان پدې هکله داسې لیکي: «د تاریخ په لفظ کې تناقض موجود دی هم په فارسي او عربي ژبو کې او هم په اروپایي ژبو کې چې په دواړو ښکارهنگو (کلټورو) کې دوه مفومه په یوه کلیمه کې کارېږي. شریعتي اضافه کوي چې یو (علم) دی بل د (علم موضوع) ده او مثال راوړي چې ټولنه موضوع ده او ټولنپېژندنه علم دی...»

ایرانی استاد مطهري تاریخ پر درو برخو ویشي:

۱ – نقلی تاریخ: د انسانانو د تیرو حالاتو، اوضاع او واقعیتو علم دی د اوسنیو حالاتو او واقعیتو په مقابل کې. مطهري اضافه کوي چې نقلی تاریخ جزئي دی یعنې د شخصي او فردي امورو علم دی نه د عامو قواعدو او ضوابطو. بل داچې نقلی تاریخ نقلی علم دی نه عقلي. دریم د تیرو یا انجام سوو کارو او پېښو علم دی نه د کیدونکو پېښو. څلرم داچې په تیره زمانه پوري اړه لري نه په حال پوري.

۲ – د علمي تاریخ تعریف او ځانگړتیاوي: علمي تاریخ پر تیر ژوند باندې د حاکمو سنتو، او قاعدو علم دی چې د تیرو پېښو او واقعیتو د مطالعي، تحلیل او څیړني څخه پلاس راځي.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له الیرلو مخکې په څیر و لولی

۳ - د تاریخ د فلسفي تعريف او ځانگړتياوي: د تاريخ فلسفه په بيلو ټولنيزو پړاونو کې د تحول، پرمختگ او پر تحول او پر مختگ باندې د حاکمو قوانينو د پيژندلو علم دی. د تاريخ فلسفه د علمي تاريخ په شان کلي ده نه جزئي، عقلي ده نه نقلي اما د تاريخ د علم خلاف په ټولنه کې د «کيدو» يا واقع کيدو علم دی نه د شتون «بودن» علم. همداسې د شتون «بودن» مفهوم دا ندی چې په تير وخت پورې تړاو ولري بلکه علمي جريان دی چې د تير څخه پيل د حال څخه تيريزي او تر راتلونکي پورې دوام لري چې «زمان» ئې ظرف ندی بلکه د هغه د ابعادو څخه يو بعد دی).

د شهيد بهیشتی په پوهنتون کې د تاريخ استاد ډاکتر «رضا شعباني» تاريخ داسې تعريفوي:
(تاريخ د تيرو پيښو د څيړلو علم دی چې پر بنسټ ئې انسان دا امکان پيدا کوي چې ويايي تاريخي پيښې په يوه زماني تداوم کې را منځته سويدي).

جوزوف شلينگ پدې هکله وايي چې: (تاريخ بايد د درو ليدلورو څخه مطالعه او تر څيړني لاندې ونيول سي.

- لومړی ليدلوری د واقعي سره انطباق.

- دوهم ليدلوری د ايديا سره انطباق.

- دريم ليدلوری د نوموړو ليدلورو تلفيق او همبرغي.

لومړی ليدلوری عيني پيښو ته توجه لري. دوهم ليدلوری ذهن او فاعل ته او دريم ليدلوری د دواړو ليدلورو وحدت او ترکيب دی چې شلينگ د «تاريخ هنر» بللی دی).

ډاکتر ج. ب. بيوري اعلان وکړ چې: (تاريخ يو علم دی، نه ډير او نه لږ).

المانی گویته وايي چې: (تاريخ بايد په مور کې شور او شوق راوپاروي).

تاريخ هغه افسانه ده چې په خلکو کې منل سوې وي، که غواړی چې راتلونکی ووينی پر تيرو کره کتنه وکړی. ناپليون.

دان برون Dan Brown امريکايي ليکوال پخپل کتاب (The DA VINCI CODE) کې داسې ليکي:
(فاتحان تاريخ ليکي).

جرمنی فيلسوف هيگل وايي: (تاريخ د عقل متعالی دی او فقط د ذهني پر مختگ سره تړلی دی بيا اضافه کوي چې: تاريخ مندي ټولنه ده چې په روح او د روح په تکامل پورې اړه لري او دولت د روح جسد دی، تاريخ د انسان د ازادۍ ښکارندوی دی.

بل ځای وايي: په هره فلسفه کې چې تاريخي گزارش نه وي هغه فلسفه نده).

کارل مارکس د تاريخ په هکله باور درلود چې: (تاريخ د تير، حال او راتلونکي د پوهيدو لپاره بنسټيز وسايل دي او ټولني ته د شکل ورکولو تئوري ده. تاريخ په هر پړاو کې د مادي شرايطو پر بنسټ د ټولنيزو تحولاتو پوهه ده. بلاخره وايي چې د ټولنو تاريخ د طبقاتي مبارزې تاريخ دی او په اوسنی نړۍ کې دوي طبقي شتون لري چې پانگه وال او کارگر دي. مارکس اضافه کوي چې د نوموړو دوو طبقو کشمکش تاريخ جوړوي او د انگلز سره يو ځای ټينگار کوي چې: خلگ د تاريخ جوړونکي دي).

د اڅک فلسفه د تاريخ په هکله

يو داچي د کارل مارکس او فريديک انگلز په شان ډير عالمان او تاريخ پوهان پدې باور وه يا پدې باور دي چې «خلگ د تاريخ جوړونکي دي» او بل داچي اوس هم ډير خلگ او د نظر خاوندان سته چې تاريخ ته د يوه قاضي، يا يوه مقام په حيث قائله دي او وايي چې: تاريخ قضاوت کوي، تاريخ ته ئې پريږده، تاريخ شاهد دی...

زه د ټولو ښاغلو عالمانو او د نظر خاوندانو څخه په بخښني سره پدې اند يم چې خلگ نه بلکه د نړۍ زور واکي او استعمارگران دي چې تاريخ جوړوي او په نړۍ کې ئې د خپل نفوذ لپاره د يوې وسيلې په توگه استعمالوي. د نړۍ ښکيلاک گر دي چې تاريخ ئې د يوې مرموزې وسيلې په حيث د خپل واک او ايديالوژۍ د خپرولو لپاره انتخاب کړيدی او د تاريخي پيښو په جعل او تحريف سره د ملتونو افکار او ذهنونه منحريفوي څو د خپلو گټو لپاره ئې آماده کړي.

زما په باور تاريخ يوه تيره شيبه ده، زړه واقعه ده، او د نن لپاره يوه مجهوله او نامعلومه قضيه ده، د سبا لپاره د ناندريو او اختلافاتو راپارونکي لانجه ده او د بيلو ښکارهنگونو(کلټورونو)، قومونو حتا حکومتونو لپاره يوه غير ثابته حادثه ده چې هر حکومت، سازمان يا تاريخ ليکونکی ئې د خپل ليدلوري او امکاناتو په کچه تحليلوي او مور ته ئې راپيژني. بيله شکه به تاريخ ليکونکي يا په تاريخي پيښو کې شکیل اړخونه او د هغوی پلويان تر ممکنه حده د پيښې په څيړلو او معرفي کولو کې خپله عقیده او علاقه هم ځايوي چې په پايله کې ئې تاريخ خپله اصلي او واقعي څيره د لاسه ورکوي.

د ساري په ډول که مور او تاسو خپل د سترگو ليدلي تاريخي پيښې په نړۍ او افغانستان کې په تاريخونو کې مطالعه کړو وينو چې دوه حکومته، دوه سازمانه حتا دوه تاريخ ليکونکي به د تيرو تاريخي پيښو په هکله واحد نظر ونلري، ملامت او سلامت به ئې بيل وي. لکه په افغانستان کې د ۱۳۵۷ هـ ش کال د ثور د اومي نيټې څخه تر نن ورځې پورې چې د تاريخي پيښو په هکله د تاريخ قضاوت بيل دي او بيلو تاريخ ليکونکو په بيلو ډولو سره تحليل

کړي او ليکلي دي. ځکه نو زه تاريخ ته د علم حيثيت نه ورکوم. په همدغه وجه ما تر خپله وسه کوبنيس وکړ چې د نوموړو بناغلو تاريخ پوهانو په ليکنو کې د علم تعريف پيدا کړم څو وروسته قضاوت وکړو چې: تاريخ علم دی؟ بلاخره ما په همدغه تاريخي بانډار کې فقط د انگليسي فيلسوف او مؤرخ (John Dalberg Acton) جان دالبرگ اکتون تعريف پيدا کړ چې علم ئې داسې تعريف کړېدې: «علم د مشابهه واقعاتو راتولول دي پداسې ډول چې د دوی د راتوليدو څخه په قانون او مبداء کې يو ډول ځانگړې همبرغي او يووالی راپيدا سي څو مور وکړای سو چې په يقيني او قطعي ډول همداسې نور مشابهه واقعات په ځانگړو شرايطو او ظروفو کې پيش بيني کړو». د جان تعريف هم د تاريخ علميت نفي کوي ځکه چې جان د ټولنيزو پيښو په راتوليدو او تحليل کې يوالی، يقين، او قانون اړين بولي چې په تاريخ کې تر اوسه ندي ليدل سوي.

که څه هم Positivism پوزيتيويسم (اثبات پلوي) کوبنيس کړېدې چې تاريخ يو تجربه يي علم ثابت کړي خو د نورو علومو په شان ئې هر اړخيزه هوکړه نده حاصله کړې. ځکه نو د موضوع د بڼه روښانتيا لپاره بايد لومړی علم تعريف کړو او بيا د تاريخ د علميت په هکله خپل قضاوت وکړو. زه علم داسې دريښتم: «د ذهن او شي تر منځ يا د ذهن او مفهوم تر منځ ثابت، منظم او عيني شناخت او ارتباط ته علم وايي».

داچې مور د هيڅ تاريخي پيښې په هکله هر اړخيزه، منل سوي عيني شواهد او اسناد نلرو ځکه نو د تاريخي پيښو په هکله به زموږ پيژندنه او اړيکي هم يو شان، ثابت او منظم نه وي لکه $4 = 2+2$ په هکله چې د ټولو انسانانو نظر او عمل يو دی. بنا کله چې د يوه شي يا مفهوم په هکله اړيکه او پيژندنه ثابته، منظمه، تلپاتې او تجربه سوي نه وي هغه علم ندي.

بل داچې تاريخ قوانين نه توليدوي اما علم ټول هغه طبعي او ټولنيز قوانين بشريت ته په ډاگه کوي کوم چې دانسان څخه پټ دي. ځکه نو زه دعوا لرم چې تاريخ علم نه بلکه يوه فلسفه ده او داسې ئې تعريفوم:

«تاريخ د تيرانساني تفکر او تيرو ټولنيزو او طبعي پيښو حرکت او اتصال دی د اوسني روال سره» پدې معنا: که چيرې يوه ټولنيزه يا طبعي پيښه، يوه عقیده، يو فکري، علمي يا سياسي مکتب د اوسني تاريخي روند يا ارشيف سره وصل نه وي نو طبعي ده چې نننی انسان د هغه په هکله فکر نسي کولای او هغه پيښه، مکتب يا حرکت به د خلکو هير وي او په اړه به ئې هيڅ نه پوهيږي که څه هم يوه پيښه وي. لکه د خط د ايجاد مخکې چې مور ته څه نه رارسيدل او نن ورځ د تاريخ برخه نده.

اما د تاريخي پيښو د حقيقت او لاملونو موندل د تاريخ د فلسفي دنده ده چې په راتلونکي کښي به بانډار پر وکړو.

پای

سرچينې

WHAT IS HISTORY - د (ايوارډ هاليت کار) ليکنه د (حسن کامشاد) فارسي ژباړه. WIKIPEDIA -

مانيفست حزب کمونيست. د (مارکس او انگلز) ليکنه د (محمد پوره مرمان) فارسي ژباړه.

- بخش فلسفه و اندیشه. پرتال فرهنگي اجتماعي پرشين پرتال.

- مجله حوزه

- ټول افغان سايت